

Kabata

Oktoobra 2.puse—decembris 2017(18)

Labi dzīvot Latvijā!

Sveicināti!

Uzrunāju Jūs, jau gada nogalē. Vēl nu pat klājām balto galdautu Mārtiņdienai un nu jau gatavojamies Baltajam rītam. Labi dzīvot Latvijā! Balti, reizēm arī koši. Lāčplēša dienas ietvaros skolā viesojās Madonas novada domes deputāts un Kalsnavas jauniešu lietu speciālists Gatis Teilis. Viņš aicināja Degumnieku pamatskolas skolēnus uz diskusiju "Kāpēc ir labi dzīvot Latvijā?". Es ceru, ka viņš iedvesmoja mūsu skolēnus lepoties ar to, kas mēs esam un noticēt tam, kas varam būt nākotnē.

Latvijas dzimšanas diena allaž ir godam atzīmēta pie mums, jo kā gan ne, pats O. Kalpaks bijis mūsu novadnieks. Šim vīram par godu dedzām svecītes pie viņa pieminēkļa, lai neaizmirstu, ko mūsu tautas nākotnes labā ir darījis cilvēks, kuru pieminam gadu no gada.

Kādā tautas dziesmā skandēts- kas var mani aizrunāt, kas var mani aizdziedāt! Mūsu skolas pārstāvji (Mārtiņš Šķēls, Linda Kalniņa, Keita Kruglova un Sintija Šķēle) piedalījās stāstnieku konkursā "Teci, teci valodiņa" un ieguva atzinības Madonā. Es un Sintija šī konkursa ietvaros, ieguvām pirmās pakāpes diplomus Līvānos, reģionālajā runātāju konkursā.

Vēl esmu pārstāvējusi Degumnieku pamatskolu Rūdolfa Blaumaņa literārās prēmijas 13.konkursā Ērgļos un ieguvusi atzinību par ieguldīto darbu un dziļo domu atklāsmi.

Cik gan ātri tas laiks skrien... Vēl pavisam nesen atgriezāmies no rudens brīvdienām, bet tagad jau esam iedeguši otro pārdomu, cerību un mīlestības svecīti vainagā. Mirklis pēc mirkļa, ko ielikt katram kabatā. Reizēm mirklis pavisam sūrs, dažreiz, nūdien, kā pati saulīte. Gribētos, protams, lai vairāk tās saulītes, bet dabā jau nav tikai saule vien, līst arī lietus.

Ar gaišām domām, mīļiem vārdiem un siltām sirdīm gaidīsim sniegbaltos Ziemassvētkus.

Lai jauks un pārdomām bagāts adventa laiks!

Skolas avīzes redaktore Linda Kalniņa

Transports uz pasākumu:

STŪRMEŽS 17:25

GAIGALIEŠI 17:30

MIERIŅI (pie Daniela) 17:40

LEJĪNAS 17:50

KODOLI 18:00

LUBĀNAS PIETURA UZ PIEPRASĪJUMU 18:05

RUPSALA 18:20

OŠUPE 18:25

BĀLIŅI 18:30

TILTIŅI 18:40

PAURĪ 18:50

22.12.2017 plkst.19.00

Ziemassvētku pasākums " RIPO,RIPO KAMOLĪT..."

Programmā : Svinīgais.

Skolēnu uzvedums" Ripo, ripo ,kamolīt..."

Salavecīša sagaidīšana.

Svētsvinīgs mirklis klases kolektīvos.

Polonēze.

Balli spēlēs grupa: "ARMĪNS UN IVARS"

Garšīgas vakariņas par samaksu sarūpēs skolas saimniecītes.

Skolas busiņš kursēs pirms pasākuma un pēc balles.

Mums gribas degt un starot tā,
Kā svecei egles zariņā.
Ikvienam roku noglāstīt
Un laipnu vārdu pasacīt!

Lai Ziemassvētku gaidīšanas laiks nāk ar mirdzumu acīs un dvēselē, lai atliek laiks zvaigžņu vērošanai un skaitīšanai! Lai mums katram mazs brīnums ikdienā un liels brīnums sirdī! Lai jaunā gadā mēs sajūtam savu Sargeņģeli uz pleca, un lai mums apkārt ir mīli cilvēki!

Degumnieku pamatskolas kolektīva vārdā direktore D.Rubene.

Ja tu nepamēģināsi, tad nekad neuzzināsi.

Šoreiz vēlējamies pastāstīt par mūsu skolas avīzes redaktori, radošu un daudzpusīgu meiteni—Lindu Kalniņu. Lai arī Linda izglūtojas mūsu skolas 9.klasē un, kā zināms, deviņtājiem ir pietiekoši daudz jāmācās, viņa pagūst darboties arī Madonā, parādīt savu skatuves runas talantu gan novadā, gan ārpus tā, atzīnīgi piedalīties literārās jaunrades konkursā un ik pa laikam uzspēlēt ģitāru. 1.decembrī Madonas kultūras namā norisinājās Madonas novada jaunatnes lietu Gada balvas "Sudraba Gailis" piecgades svinīgā ceremonija, kurā nomināciju "Gada izaugsme" saņēma mūsu Linda Kalniņa.

Kas pamudināja sākt darboties Madonas novada jauniešu domē? (turpmāk tekstā MNJD)

Darboties mani pamudināja Madonas novada jauniešu domes aktīvie jaunieši.

Kāds ir lielākais ieguvums/atziņas darbojoties MNJD?

Pateicoties MNJD, esmu ieguvusi daudz draugus un pilnveidojusi sevi kā personību. Kopā ar Madonas novada Jauniešu Domi esam organizējuši daudz pasākumus un lielākā atziņa, ko esmu ieguvusi ir tā, ka „ja tu nepamēģināsi, tad nekad neuzzināsi.”

Kādi ir tavi pienākumi MNJD?

Esmu kultūras sektora vadītāja, mums ar komiteju ir jāvada dažādi pasākumi un jāsaliedē komanda, kas nav grūti, jo mēs jau esam saliedēti.

Vai ir viegli savienot skolu ar Madonas Novada Jauniešu Domi?

Jā, jo mūsu skolā ir pretimnākoši un saprotoši skolotāji. Īpaši paldies manai audzinātājai Edītei Zaubei, kura mani mudina sasniegt augstākas virsotnes.

Tu saņēmi nomināciju "Gada izaugsme"... kā tu sevī izjūti šo izaugsmi? Kas ir mainījies tavā ikdienā?

Esmu priecīga par iegūto nomināciju, taču man vēl ir jāaug un jāaug, es domāju „ka bez Madonas Novada Jauniešu Domes es nebūtu tikusi tik tālu. Esmu izaugusi, jo man apkārt ir cilvēki, kas iedvesmo un motivē darīt vairāk un nebaudīties pārkāpt robežas. Šo balvu saņēmu Madonas novada jaunatnes lietu gada balvas pasniegšanas "Sudraba gailis" ceremonijā. Daļu vērtējuma deva žūrijas balsojums un daļu balsojums facebook interneta vietnē. Milzīgs paldies visiem, kas mani atbalstīja un noticēja, ja man apkārt nebūtu tik daudz cilvēku, kas darbojas un palīdz, es nebūtu to sasniegusi.

Kas mudina tevi piedalīties dažādos literāros konkursos?

Mani mudina manas latviešu valodas skolotājas, ar kurām man ļoti ir paveicies, kā arī ģimene un draugi. Viņu labie vārdi dod man motivāciju rakstīt.

Vai draudzējies ar grāmatām? Kādām? Cik bieži lasi?

Ar grāmatām draudzējos, lasu retāk nekā gribētos. Patīk grāmatas kas iedvesmo „motivē vai vienkārši liek padomāt un aizdomāties. Šobrīd mana mīļākā grāmata ir "Pollianna", šī grāmata veicina pozitīvo domāšanu. Iesaku izlasīt ik vienam!

Vai kādreiz esi uzrakstījusi kādu dzejoli? Ja jā, tad varbūt vari padalīties ar mums?

Jā, kādreiz sanāk uzrakstīt arī pa dzejolītiem, taču neesmu vēl izaugusi tik tālu, lai varētu savus dzejoļus publicēt.

Ar ko vēlies saistīt savu nākotni?

Pagaidām domas dalās starp vairākām lietām - kas zina, kur ceļš mani aizvedīs, taču nākamgad plānoju doties uz vidusskolu.

Varbūt tev ir ierosinājumi, ko varētu ieviest mūsu skolā no savas pieredzes?

Mūsu skolā ir tik daudz lietu „kuras mēs ikdienā nenovērtējam. Aicinu skolniekus un arī skolotājus aizdomāties par to, ko kāds cits dara mūsu labā.

Ko tu novēlētu saviem skolas biedriem, lai arī viņi tiktu pamanīti un novērtēti vēl vairāk?

Aktīvi piedalīties visās dzīves piespēlētājās izdevībās, būt pozitīviem, smaidīgiem un cienīsim citam citu. Rudens forumā, bija iespēja runāt ar Madonas novada domes priekšsēdētāju Agri Lungeviču, un man ļoti patika doma, ko viņš izteica "Mūsu dzīve sākas tur „kur mēs pārkāpjam savu komforta zonu". Aiziet, lai sākas tava dzīve!

Interviju sagatavoja Megija Elena Litke.

Atskats uz 2017.gada 27.novembrī notikušo skolas vecāku kopsapulci

Darba kārtībā:

- * Skolas darba prioritātes. Aktuālais mācību un audzināšanas darbā. Karjeras izglītība. Dažādu projektu realizācija skolā.
- * "Bērna uzvedība un tās korekcijas", Sociālo Interesu Institūta lektore psiholoģe Inga Dreimane.
- * Individuālās sarunas ar klašu audzinātājiem, priekšmetu skolotājiem.

Atsauksmes par vecāku kopsapulci/lekciju:

B.G.: Kopumā man patika, it īpaši lekcija, jo lika aizdomāties par svarīgām lietām bērna emocionālajai attīstībai, par ko, it kā, jau mēs visi zinām, bet ikdienas ritumā mēdz piemirsties.

L.J.: Lekcijas laikā bija interesanti stāstīto salīdzināt ar savu bērnu dzīvē piedzīvoto. Patika, ka lektore runāja vienkāršā, mums mammām saprotamā valodā un pieminēja gadījumus no reālās dzīves. Ir patīkami klausīties cilvēkā, kura stāstījums tevi aizrauj, nevis nogurdina.

I.B.: Prieks, kad skolas administrācija, skolotāji un vecāki ir pacēlušies jautājumu par telefonu neizmantošanu skolā (starpbrīžos), un ceru, kad drīz vien tas realizēsies! Tāpat kā pagājušajā gadā, arī šogad izbaudīju lekciju. Patīkami, ja kāds paskubina, atgādina – kā tu vari palīdzēt gan sev, gan bērnam. Bija interesanti atsaukt atmiņā savas sajūtas no bērnības, konkrētās situācijas, jo ikdienā to bieži nemaz nedarām. Paldies skolas administrācijai!

L. K.: Par vecāku sapulci: Pirmkārt man jāatvainojas citām mammām, ka sapulces laikā sarunājos un traucēju uztvert informāciju. No skolas vadības puses saprotu ka lielākā problēma ir mobilie telefoni, jo šādu lietu pieminēja katrs skolotājs. Lekcija ļoti patika. Uzzināju daudzas lietas bērna acīm. Pasākums kopumā izdevies, labprāt vēl apmeklētu šāda tipa vecāku sapulci.

Paldies vecākiem par atsaucību un sapratni, lai mums izdodas kopīgiem spēkiem izaudzināt veselus, dzīvespriecīgus, atbildīgus, zinošus Latvijas pilsoņus!

Skolas administrācija.

Sveiciens no pašiem mazākajiem

Dziedam veltījumu Latvijai, foto D.Rubene

Nemanot ir paskrējis laiks un nu jau mēs gatavojamies mūsu pirmajiem, kopīgajiem Ziemassvētkiem, lai gan, līdz šim brīdim, daudziem no mums viss mums bija kopīgs pirmo reizi, jo grupiņai pievienojušies ne tikai jauni "Cālēni", bet arī es - audzinātāja Indira.

Oktobra sākumā mūs apciemoja Miķelis, ar kuru kopā novācām ražu, dziedājām dziesmas, devāmies rotaļās un pildījām uzdevumus. Paldies "Saulsazāķēniem" par uzaicināšanu!

Cik jautri iesākām oktobri - tikpat sprigani nobeidzām, jo oktobra beigās rīkojām "Mošķu ballīti"! Katram bērnam bija

Foto I.Baltā

iespēja iesties kādā tēlā un kopā ar Mazo Raganiņu izpildīt neierastus uzdevumus – zirnekļa labirints, raganas boulingss u.c. Ballīte patiesi bija izdevusies un grupas telpās skanēja smiekli!

Lielu prieku "Cālēniem" sagādāja jaunās mantas, kuras mums atsūtīja rūķis no tālās Anglijas! Liels paldies Kramu-Veipānu ģimenei! Katra mantiņa atradusi sev vietīņu mūsu grupiņā un bērnu sirsniņās!

Manuprāt, novembris ir pats latviskākais mēnesis. Mēs to aizvadījām patriotiski. Iepazinām Mārtiņdienu un tās tradīcijas - taisījām maskas, klājām galdu, lasījām ticējumus un gājām rotaļās! Cītīgi gatavojamies valsts svētkiem. Tapa izstāde un grupas noformējums par godu Latvijai. Piedzīvojām pirmo satraukumu uzstājoties skolas priekšā, svētku koncertā, un parādījām, ka, kaut esam paši mazākie, balstiņas mums ir varenas.

Mēs - visi no grupiņas "Cālēni", novēlam pagasta ļaudīm Jaunajā gadā tik pat lielu dedzību darbos kā mums un patiesu, sirsniņu attieksmi no līdzcilvēkiem.

Pirmsskolas grupas "Cālēni" audzinātāja Indira Baltā

„SAULESZAĶĒNI” CEĻĀ...

Mēs ik brīdi atrodamies ceļā. Arī mūsu bērni ir ceļā uz lielāku prasmi, dziļāku gudrību. Kamēr vien „ceļš” attīstās, tas nesīs laimi un veiksmi.

Pirmais septembris, kad visi „Saulsazāķēni” kamoliņi sarīpoja grupā. Jau grupā esošajiem, pievienojās jauni Saulsazāķēni un jauna skolotāja. Liels bija atkalredzēšanās prieks. Līdz ar ziediem, smaidiem, čalām grupa pildījās ar saules gaismu, kas tos pavada ikdienā, kad jāpārvar arī kāds grūtāks mirklis. Šajā dienā bērni tika mudināti būt mīļiem, draudzīgiem un attapīgiem. Lai tas izdotos bija jāizdejo draudzības rotaļa.

Pavisam nemanot tuvojas Tēvu diena, kad mēs tik cītīgi gatavojām apsveikumus viņiem. Mācījāmies kā ir apsveikt un radīt prieku citam.

Paldies, sakām vecākiem, kas palīdzēja organizēt ekskursiju. Pabijām muzikantu Igaņu mūzikas instrumentu muzejā, kur uzzinājām daudz jauna par mūzikas instrumentiem, kā arī paši muzicējām uz tiem. Bijām pārsteigti, ka protam muzicēt uz mūzikas instrumentiem. Vajag tikai noticēt sev. Pēc mūzikas instrumentu muzeja devāmies uz Ti-

rumnieku taku. Tur mūs sagaidīja viesmīlīga gide, kas izvadāja pa purva taku un stāstīja, rādīja dažādus brīnumus. Mūsu ekskursija beidzās ar vecāku noorganizēto pikniku, kurā viņi bija sagādājuši lidojošās laternas, kas mums tā patika!

Ar krāsaino lapu parādīšanos kokos, pie mums ciemojās Miķelītis, kas aicināja uz rudens bagātību svētkiem. Vispirms izrādījāmies ar rudens ražu skolas izstādē un viesojāmies skolas rudens bagātību svētkos, kur dejojām latviešu tautas dejas nepagurdami. Bet bērnodārzā Miķelītis lika bērniem kārtīgi iesildīties, lai varētu doties uz „kartupeļu lauku”, palīdzēt vāverei, pa pēdām nokļūt uz „burkānu lauku”, velt milzīgos ķirbjus pāri kalnam un skābēt kāpostus. Tik daudz vajadzēja paveikt, bet mēs to paveicām! Tas bija jautri!

Mārtiņdienu atnāca pie mums un pavēstīja, ka visai ražai jābūt pagrabā un, ka ziemai vērti vaļā! Pie mums ciemojās gailis ar krāsaino asti, gājām rotaļās un vaj-

Mārtinbērni, foto B.Smeltēre

rējām iet masku gājienos, pieskandinot ar dziesmu katru telpu, katru stūrīti. Pēc Mārtiņdienas uzreiz sagaidījām Latvijas dzimšanas dienu. Tai gatavojāmies īpaši, jo pirmo reizi dejojām uz lielās skatuves. Tas bērniem bija milzīgs pārdzīvojums. Kā jau uz katru dzimšanas dienu, arī uz šo neizpalika kūkas gatavošana un noformēšana Latvijas karoga krāsās. Kūku gatavojām dziedot. Šis process bērniem bija aizrautīgs un salds.

Paldies vecākiem par sadarbību izstāžu veidošanā pie grupas Latviskais un Baltā pasaka. Bez Jums mums neizdotos tik vienreizēji!

Pašlaik ir sācies gaidīšanas laiks, kad pārdomājam un ar bērniem pēc iespējas vairāk pārrunājam, sadarbojamies un sajūtam.

Pašlaik, mēs Saulsazāķēni, esam ceļā uz Ziemassvētkiem, uz ticību sev, uz radošumu, uz zināšanām, prasmēm... ceļā uz skolu.

LAI MUMS KOPĀ VISS IZDODAS! SVĒTĪGUS ZIEMASSVĒTKUS UN LAIMĪGU, VESELĪGU, KRĀSAINU JAUNO 2018.GADU!

Pirmsskolas grupas "Saulsazāķēni" audzinātāja Līga Grāvere

Turpinām rubriku!

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsim skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Stāsts par manu skolu jeb skola bez "E".

Ja man būtu jāizstāsta skolas stāsts vienā teikumā, tas būtu šāds: "Mācījos skolā, kurā nebija e-pastu, e-dienasgrāmatas, e-spēles, e-draugu un citas e-lietas".

Mācījos ļoti mazā lauku skolā, kas, starp citu, atradās netālu no kapiem. Precīzi neatceros, bet skolēnu skaits kopā nepārsniedza simts. Maza un draudzīga skola. Pazinu katru skolēnu un skolotāju. Arī savas mazās māsas, kuras ik pa laikam bija "jāgana". Skolas dienās dzīvojos internātā, bet mājās devos tikai nedēļas nogalēs. Ceļš mājup piektdienās un atgriešanās skolā pirmdienas rītos ir cits stāsts, bet ne mazāk interesants. Un tas atšķiras no gadalaika uz gadalaiku.

Turpmāk pastāstīšu savas spilgtākās atmiņas par skolas laiku.

Vai zināt, kas ir bērza zariņš mērcēts skudru spirtā? Tas bija gandrīz katra skolēna, arī mana, gardums ik starpbrīdi siltākās skolas dienās. Gaidījām iezvanāties starpbrīža zvanu. Tas allaž ļāva skriet pie slavenā skolas skudru pūžņa, kas atradās lieliskā vietā bērzu ielokā. Ņēmām nokritušos bērza zariņus, tos nolaizījām un mazliet paturējām tos skudru pūznī. Skudras izdarīja savu darbiņu, un bērza zariņš bija gatavs baudīšanai (*bērza zariņš jālaiza kā cukurgailītis*). Iesaku izmēģināt.

Skolā bērniem bija arī savi pienākumi. Piemēram, dežūras virtuvē. Tas nozīmēja, ka viena skolas diena bija veltīta darbam virtuvē – galda uzklāšana, trauku novākšana un mazgāšana, kā arī mazie darbiņi virtuvē (kartupeļu mizošana). Tiem, kam patika mācīties, bet nepatika darbs virtuvē, dežūras dienas bija kā zobu sāpes. Neatceros, bet šķiet darbs virtuvē man patika. Atceros pavāriņi Antas tanti – vienmēr varēja dabūt papildporciju. Un tas nav vēl viss. Mums bija arī vasaras darbi. Vasarā divas dienas bija jānāk uz skolu un jāpastrādā – jāravē dārzeņu un sporta laukums, jāpalīdz remontēt klases. Šīs bija tās dienas, kad varēja satikt skolas biedrus un jautri pavadīt laiku dārzā.

Palikšana internātā nozīmēja mācīšanos vakaros kopā ar citiem skolas biedriem. Atceros, ka visiem bija jābūt vienā lielā klasē un jāmācās tik ilgi, kamēr viss izdarīts nākamās dienas stundām. Dažreiz tas ieilga līdz pat vēlam vakaram. Citas reizes, kad izmācījāmies ātrāk, devāmies visi laukā un spēlējām tādas spēles kā ķerenes, paslēpes, divpadsmit kociņi, basketbolu, futbolu un citas spēles. Un šīs spēles mēdza ieilgt līdz pat ļoti vēlam vakaram. Atceros gultas klāšanu no rītiem – tai bija jābūt perfekti saklātai un galvenais, spilvenam precīzi uzliktam skaistā trijstūrī gultas galvas pusē. Stādāties priekšā? To mums pārbaudīja ļoti stingri. Atceros Maldas tanti, viņa ļoti skatījās gultas saklāšanas tehniku.

Skolas maiņa. Diemžēl pienāca brīdis, kad mūsu mazajā lauku skolā bija pārāk mazs skolēnu skaits, lai to uzturētu. Bija lēmums to likvidēt. Esat dzirdējuši, ka dabā tukša vieta nepaliek. Tā tas bija arī šajā gadījumā - Kalna pamatskolas vietā nāca Grostonas draudzes skola. Pēc būtības nekas nemainījās. Jaunā skola bija kristīgā skola, papildu bija jāiemācās, vai jāpierod pie kristīgās pasaules principiem.

Noslēgumā varu droši teikt, ka skola iemācīja ne tikai lasīt, rakstīt, rēķināt un dažādākās citas gudrības, bet arī draudzēties un padarīt uzlikto darbu labi (lai arī kāds tas būtu).

Toma Šķēla (1.kl.) un Sintijas Šķēles (5.kl.) mamma Rita Šķēle.

Mana skolas gaitas sākās 1961.g.1.septembrī Lakstienas pamatskolā, Zvidzijas pusē. Ja atceros, klasē bijām 7 skolnieciņi, tātad visā skolā apmēram 20,bet ,kad mēs bijām 3.klasē,tad 1.klasē sāka mācīties tikai 3 bērni. Vienā telpā vienlaicīgi mācījās 3 visas skolas klases. Mums visiem bija viena audzinātāja un visu mācību priekšmetu skolotāja Erna Rudzīte, pavāres ,apkopējas un fotogrāfes darbus veica Gaida Mālniece. Tajos laikos bija obligāts formastērps-tumši zila kleitiņa ar baltu apkaklīti aprocēm un melnu atlasa priekšautiņu ikdienai, bet baltu priekšautu-svētkiem. Miļie, labie puīši, ko nēsājāt jūs? Nu katrā ziņā-kaut ko tumši zilu...Fizkultūrai speciālu tērpu nebija-gājām rotaļas skolas zālē 2.stāvā paši dziedot (dažreiz kopā ar Nikolaja Rudzīša klavieru spēli) vai lēkājām, skrējām stafetes ,spēlējām bumbu pa skolas pagalmu sausos rudenos un pavasaros. Dziedāšanas stundās visiem bija "jāaizāķē" rokas aiz sola atzveltnes, lai muguras būtu taisnas un jādzied no sirds! Skola no mājām man atradās apmēram 5km. Rudenos un pavasaros mazais cilvēciņš čāpoja pa pielijušu zirga ratu riteņu izbauptu ceļu ,spraucoties gar dubļainiem krūmiem, bet, kad peļķe nebija pārbrienama, gāju vienkārši pa pļavu blakus ceļam...un vēl tā soma ar grāmatām...ziemā līdz spēka izsīkumam dažreiz gadījies brīst pa aizputinātu lauku līdz jostasvietai, kad par ceļa vietu ir tikai nojausma-te kaut kur bija....tāpēc šādā laikā dzīvoju internātā-mācījāmies visi pie viena galda ar petrolejas lampu vidū, rakstījām ar tintes spalvaskātu. Patīkamas pārmaiņas bija 2.klasē,kad mūsu skolotājai piedzima 2.meitena Agrita. Šajā laikā mūs mācīja skolotāja (kaut nekļūdītos!) Līvija Upmane, kura dzīvoja turpat skolā. Viņa mums mācīja gatavot lupatu lelles, visi spēlējām leļļu teātri. Dažreiz man atļāva ar sarkano tinti labot 1.klases latviešu valodas un aritmētikas mājas darbus un ielikt atzīmi. Jutos gandrīz kā skolotāja!

Internātā dzīvojām 4-7 bērni, guļamistaba visiem kopīga ar platu skapi pa vidu. Gulējām šaurās metāla atsperu gultiņās...divatā. Mūsu audzinātāja bija ļoti "stingra". Paldies ,viņai par to! Sveiciens maniem klasesbiedriem- Mārītei Kramai, Vilmāram Kononu, Mārim Tolim, ar kuriem joprojām esam labās attiecībās. Man patīk teiciens: Klasesbiedri-svēta lieta!

Dažreiz vakaros gadījās zābaku kaujas...šajos gadījumos skolotāja piekļāvēja pie sienas...un tā līdz sestdienai, kad zirdziņš Bairis vilka ragavas uz "Daudzenānu" 'pusi...

Skolas zālē vakaros dažreiz uz lielā ekrāna rādīja filmas-nu ,protams, pieaugušajiem! Bet kā gribējās tam sīkajam kaut pāris minūtes uzņemt kaut vienu aci (jo no kāpņu pagriezienu laukumiņa bija redzama tikai puse no bildes!) Lielajam ekrānam, bet, tiekot piekertam, skolotājas priekšā stāvēt ar drebošu sirsniņu un justies kā lielākajam noziedzniekam pasaulē! Kaut kur Zvidzienā, pļaviņā droši vien vēl joprojām ir santīmu u.c. sīknaudas placis, kad mazs muļķa bērns tos vienkārši no lina audekla maisiņa kaisīja vējā kā nekam nederīgu mantu. Skolu likvidēja ap 1965.g.

Nesen, braucot garām Lakstienai, piegāju pie bijušās skolas kastaņkoka (ceru, ka īpašnieks man to pēdēs!), lai atrastu kādus kastaņus sāpošajam locītavām. Nav vairs kuplā milzeņa ar skaistajām ziedu svecēm pavasarī ,ar raženo bumbūļu birumu rudenī, kad skrējām tos lasīt...tikai tāds pa pusei satrudējies, apgriezts skeletiņš...kā sirms večiņš pēc smagas operācijas...dažus auglīgus kā īkšķa galus gan paņēmu...par atmiņu...tāds nospiedošs klusums, kā nolemība! Atmiņas, atmiņas...un kas vispār mūs sagaida-viss aizplūst, pamazām tuvojamies tam lielajam nezināmajam...bet...vēl jau turamies!

4.klasē mācības turpināju Ošupes astoņgadīgajā skolā, kuru (nomainot nosaukumus) absolvējuši arī mans vīrs Uldis un visi 3 mūsu bērni-Ineta, Andis un Ilze, bet par to jau cits stāsts.

Reiņa (1.kl.) un Kārļa (7.kl.) Strodu ome Enīda Ozoliņa

Mācījos Degumnieku pamatskolā no 1960.gada .Tajā laikā pamatskolas izglītība bija 8. klases. Es nebiju tas, kuram viss viegli padevās mācībās. Mana pirmā skolotāja un audzinātāja bija Janīna Tropa. Tad bija apvienotās klases - 1.un 3.klase , tad 2. un 4. klase. skolotāja bija ļoti stingra. Tajā laikā mēs nedrīkstējām neko lieku teikt un bija jādara viss kā skolotāja teica.

Kā jau zēniem, patika darīt arī blēņas un ne vienu vien reizi tikām paplucināti aiz ausīm un likti kaktā stāvēt. No skolas dzīvoju 3 km attālumā . Mazajās klasēs ziemā uz skolu mamma veda ar zirgu , bet pārsvarā gāju kājām. Apskaudu tos, kuri dzīvoja centrā. No 4 .klases man audzinātāja bija Leontīna Sperga. Skolotāju kolektīvā bija arī vīrieši. Man vislabākais skolotājs šķita Jānis Pērle. Kā šodien atceros ,ka viņš nāca uz skolu zaldāta formā.

Man jau no mazotnes ir divas kaislības - 'maksšķeršana un mašīnas. Kā es prēcājos ieraugot kādu interesantu vieglo mašīnu. Bija tāda pīļu atklāšanas sezona, un tā sagadījās, ka arī skolotājam Pērlem ļoti patika maksšķerēt . Tur mums bija abpusēja sadarbšanās. Braucām ar riteni , un bija arī gadījumi ,kad, es mazs puika būdams, iekabināju skolotājam. Tas jau gan vairāk bija, kad mācījos lielākās klasēs . Vienreiz meitenes mani sakūdīja, lai nenotiktu kontroldarbs, man vajagot ar skolotāju parunāt par zveju. Un tiešām, tā arī notika, kaut kā iesāku un kontroldarbs izpalika. Skolotājs Pērle mani izglāba no kora dziedāšanas. Bijām sarunājuši braukt zvejojot. Sākusies balss pārbaude, es nekad neesmu bijis dziedātājs un pēkšņi Pērle ieiet klasē un saka:” Tava balss nekur neder ,tikai jauksi!” Un tā mēs aizbraucām uz zveju. Bija laba cope, skolotājam bija 13 līdakas, bet man 14 , to ļoti labi atceros.

Vēl atceros ka mums uz skolu brauca dakteris Baltris ,zirga pajūgā ar drošku , un darīja bērniem nepieciešamās potes .Tas bija ļoti sāpīgi. Vienreiz mēs ar klases biedru Vilmāru Kononu aizmukām uz malkas šķūni. Nu, protams, klases audzinātāja mūs atrada un tiešā nozīmē aizsvārkus apkakles, aizveda pie tā daktera. Tad vēl atceros, ka starpbrīžos un pēc stundām, mēs zēni ,spēlējām klīmpas, bet meitenes lēca rūtiņas. Pa kluso darījām arī aizliegtas blēņas—spēlējām ar divām kapeikām uz naudas. Tās kapeikas bija divas reizes jāapgriez tā, lai katra puse mainītos , kam tā bija, tas vinnēja. Protams, tās bija melnās kapeikas, līdz ar to, visas palodzes bija saskrāpētas. Ja skolotāji mūs pieķēra - sodīja.

Vasarā bija jāstrādā parauglaucīņos , jāravē kas ļoti nepatika ,bet bija jādara. Arī malku nesām skolā , kad bijām dežuranti. Tāpat rudenos gājām kolhozā uz kartupeļu rakšanas talkām. Bija jādod nodevas ,atceros obligāti bija jāatnes dzērvenes. Skolotāju prasības bija stingras. Ja kaut ko nemācēji vai nezināji ,vai negribēji mācīties, bija pēcstundas. Kādu laiku pēcstundās strādāja arī Elita Zaube.

1.klasē man bija uzvalciņš no vadmalas ,speciāli uzšūts un tad mums visiem bija formas. Biju gan pionieris, gan komjaunietis. Bijām ļoti pieklājīgi, nedod dievs nesveicināties skolā vai uz ielas. Ļoti sportojām, it sevišķi ziemā ar slēpēm, bija tāli braucieni un lēcām pār tramplīniem. Klasē mēs bijām daudz . Ķircinājām meitenes, bāzām vārdes aiz apkakles. Bija arī gadījums, kad klases biedrenei piespraudu svārkus pie krēsla, kas bija par bļaušanu, kad viņai neizdevās piecelties nokrēsla!!!

Daudz tā laika skolotāji jau aizsaulē, bet atmiņas palikušas. Tie bija citi laiki, bet patīkami atcerēties.

Amandas Baltās (pirmsskola) un Samantas Baltās(2.kl.) opis -Zigurds Baltais.

Daudz darīts un daudz padarīts...tā saka skolotāja Sarmīte

Helovīni skolā.

31.oktobrī sākumskolas skolēni parūpējās par Helovīnu noskaņu skolas telpās.

Dambrete Dzelzavā.

Šī gada 28.novembrī, Dzelzavā notika starpnovadu dambretes sacensības

1.-4. klašu skolēniem. Savu meistarību devās pierādīt stiprākie sākumskolas dambretes spēlētāji Ilja Voropanovs, Paula Lukša un Alekss Kozulis.

Paula ieguva atzinību- 5.vietu, Alekss – godalgoto 3.vietu.

Dambrete Madonā.

Arī šogad turpinām piedalīties bērnu un jauniešu dambretes sacensībās Madonā. Šajās sacensībās no Degumnieku pamatskolas piedalās skolēni: Kaspars Lazda, Samanta Ūbelīte, Aksels un Alekss Kozuļi, Paula Lukša un Ilja Voropanovs. 9.decembrī norisināsies 1.pusgada fināls.

4.kl. vadot pasākumu “Veiksme, intuīcija, prāts”, foto E.Zaube

Dambretisti Alekss Kozulis,
Ilja Voropanovs, Paula Lukša
Foto S Solovjova)

Erudīcijas pasākums skolā.

15. novembrī 4.klases skolēni ,kopā ar audzinātāju Sarmīti Solovjovu ,rīkoja erudīcijas spēli “Veiksme, intuīcija, prāts”. Šajā spēlē visu klašu skolēniem bija jāpielieto zināšanas un prasmes par

*Sākumskolas, bioloģijas, ķīmijas un dambretes pulciņa
Skolotāja Sarmīte Solovjova*

Foto stāsts

Tikšanās ar policijas pārstāvjiem

Svinam Latvijas dzimšanas dienu

Pirmklasnieku pieņemšana pie skolas vadības

Ierindas skate

8.,9.kl. un draugu brauciens uz Rīgu foto E.Zaube

Kopā ar bibliotekāri Baibu Smelteri tapa Adventes kalendāri.

Tikšanās ar Gati Teili, saruna "Kāpēc ir labi dzīvot Latvijā?!"

Top aizraujošs bērnu spēļu laukus skolas teritorijā!

Adventes vainagā iedegtas jau divas sveses